

TIN HỌC ĐẠI CƯƠNG

Phần II: LẬP TRÌNH C

Nội dung chính

- Chương 1: Tổng quan về ngôn ngữ C
- Chương 2: Kiểu dữ liệu và biểu thức trong C
- Chương 3: Vào ra dữ liệu
- Chương 4: Cấu trúc điều khiển
- Chương 5: Mảng, con trỏ và xâu ký tự
- Chương 6: Cấu trúc
- Chương 7: Hàm
- Chương 8: Tệp dữ liệu

Chương 2: Kiểu dữ liệu và biểu thức trong C

- 2.1. Các kiểu dữ liệu chuẩn trong C
- 2.2. Biểu thức trong C
- 2.3. Các toán tử trong C
- 2.4. Một số toán tử đặc trưng

Chương 2: Kiểu dữ liệu và biểu thức trong C

- 2.1. Các kiểu dữ liệu cơ bản trong C
- 2.2. Biểu thức trong C
- 2.3. Các toán tử trong C
- 2.4. Một số toán tử đặc trưng

Các kiểu đơn

Tên kiểu	Ý nghĩa	Kích thước	Miền dữ liệu
char	Kí tự; Số nguyên có dấu	1 byte	-128 ÷ 127
short int	Số nguyên có dấu	2 byte	-32.768÷32.767
int	Số nguyên có dấu	2 hoặc 4 byte	
long	Số nguyên có dấu	4 byte	-2,147,483,648
long int			÷ 2,147,483,647
float	Số thực dấu phẩy động, độ chính xác đơn	4 byte	± 3.4E-38 ÷ ± 3.4E+38
double	Số thực dấu phẩy động, độ chính xác kép	8 byte	±1.7E-308 ÷ ± 1.7E+308

Các kiểu kết hợp

Với số nguyên, thêm từ khóa unsigned để chỉ ra số không dấu

Kiểu dữ liệu	Ý nghĩa	Kích thước	Miền dữ liệu
unsigned char	Số nguyên không dấu	1 byte	0 ÷ 255
unsigned short	Số nguyên không dấu	2 byte	0÷65.535
unsigned int	Số nguyên không dấu	2 hoặc 4 byte	
unsigned long unsigned long int	Số nguyên không dấu	4 byte	0 ÷ 4,294,967,295
long double	Số thực dấu	10 byte	±3.4E-4932 ÷
	phẩy động,		±1.1E+4932
void	Là kiểu đặc biệt, không có kích thước		

Biểu diễn hằng số (literal)

Kiểu dữ liệu	Ví dụ	Ý nghĩa
Số nguyên	123, -12	Số hệ 10
	012, 03777	Số hệ 8
	0x7F, 0x3fe15	Số hệ 16
	39u 0267u, 0xFFu	Số không dấu
Số nguyên lớn (kiểu	12L, 07723L	
long)	0xFFL, -10L	
	0xFFUL,0xFFLU	
Số thực	3.1415 -12.3, .327	
	10e-12, -15.3E12	
	3.1415F, -12.F	

Khai báo biến

- Một biến phải được khai báo trước khi sử dụng
- Cú pháp khai báo:

```
<KieuDuLieu> TenBien;
<KieuDuLieu> TenBien1, ..., TenBien_N;
```

• Ví dụ:

```
//Khai báo biến x là một số nguyên 4 byte có dấu int x;
```

//Khai báo các biến y, z là các số thực 4 byte float y,z;

//Sau khi khai báo, có thể sử dụng

$$x = 3; y = x + 1;$$

Khai báo biến

int n; $m = 2 * n; \Rightarrow m=?$

- Sau khi khai báo, biến chưa có giá trị xác định.
 - Biến cần được gán giá trị trước khi sử dụng
- C cho phép kết hợp khai báo và khởi tạo biến

```
KieuDuLieu TenBien = GiaTriBanDau;
KieuDuLieu Bien1 = GiaTri1, BienN = Gia_TriN;
• Ví dụ:
   //Khai báo biến nguyên a và khởi tạo gia tri
```

```
bang 3
int a = 3;
//Khai báo biến thực x,y và khởi tạo giá tri
bằng 5.0 và 7.6
float x = 5.0, y = 7.6;
```


Khai báo hằng (dùng macro)

- Dùng chỉ thị #define
- Cú pháp:

```
# define Tên_hằng Giá_tri
```

Ví dụ:

```
#define MAX_SINH_VIEN 50
#define CNTT "Cong nghe thong tin"
#define DIEM CHUAN 23.5
```


Không có dấu;

Khai báo hằng

- Dùng từ khóa const
- Cú pháp:

```
const Kiểu Tên_hằng = giá_tri;
```

Ví dụ:

```
const int MAX_SINH_VIEN = 50;
const char CNTT[20] = "Cong nghe thong tin";
const float DIEM_CHUAN = 23.5;
```


Khai báo hằng

- Chú ý:
- Giá trị của các hằng phải được xác định ngay khi khai báo.
- #define là chỉ thị tiền xử lý
 - Khi chương trinh được biên dịch, <Tên_hằng> sẽ được thay thế bằng <Giá_tri>
 - Dễ đọc, dễ thay đổi
 - Dễ chuyển đổi giữa các nền tảng phần cứng hơn

Chương 2: Kiểu dữ liệu và biểu thức trong C

- 2.1. Các kiểu dữ liệu cơ bản trong C
- 2.2. Biểu thức trong C
- 2.3. Các toán tử trong C
- 2.4. Một số toán tử đặc trưng

Mục đích sử dụng

- Làm vế phải của lệnh gán.
- Làm toán hạng trong các biểu thức khác.
- Làm tham số thực sự trong lời gọi hàm.
- Làm biểu thức kiểm tra trong các cấu trúc điều khiển
 - Cấu trúc lặp: for, while, do while.
 - Cấu trúc rẽ nhánh: if, switch.

Tính toán giá trị biểu thức

- Các toán hạng được thay thế bởi giá trị tương ứng
- Các phép tính được thực hiện theo thứ tự

```
Vi \, du (alpha = 10, beta = 81)
```

Biểu thức: alpha + sqrt(beta)

: alpha + sqrt(81)

: alpha + 9.0

: 10 + 9.0

: 19.0

Các loại biểu thức

- Biểu thức số học
- Biểu thức quan hệ
- Biểu thức logic

Biểu thức số học

- Là biểu thức mà giá trị của nó là các đại lượng số học (số nguyên, số thực).
 - Sử dụng các toán tử là các phép toán số học (cộng, trừ, nhân, chia...),
 - Các toán hạng là các đại lượng số học (hằng số, biến, biểu thức khác).
- Ví dụ: a, b, c là các biến thuộc kiểu số thực.
 - 3 * 3.7
 - 8 + 6/3
 - a + b c
- Chú ý: phép chia số nguyên/số nguyên → số nguyên

Biểu thức quan hệ

- Là những biểu thức có sử dụng các toán tử quan hệ như
 lớn hơn, nhỏ hơn, khác nhau...
- Chỉ có thể trả về một trong 2 giá trị logic Đúng (TRUE) hoặc Sai (FALSE)
- Ví dụ

- 5 > 7
 - 9 != 10
- 2 >= 2
- a > b

- // có giá trị logic là sai, FALSE
- // có giá trị logic là đúng, TRUE
- // có giá trị logic là đúng, TRUE
- // giả sử a, b là 2 biến kiểu int
- Chú ý: Ngôn ngữ C coi các giá trị nguyên khác 0 là giá trị logic đúng (TRUE), giá trị 0 là giá trị logic sai (FALSE)

Biểu thức logic

- Là biểu thức trả về các giá trị logic Đúng/Sai
 - Các phép toán logic gồm có
 - AND VÀ logic, sử dụng toán tử &&
 OR HOẶC logic, sử dụng toán tử ||
 NOT PHỦ ĐỊNH, sử dụng toán tử !
 - Biểu thức quan hệ là trường hợp riêng của biểu thức logic.
 - Biểu thức logic cũng trả về một giá trị số học 0/1

Biểu thức logic →Ví dụ

- (5 > 7)&&(9!=10)
- // có giá trị logic là sai, FALSE

0 | 1 | 1

- // có giá trị logic là đúng, TRUE
- (5 > 7) | | (9!=10)
- // có giá trị logic là đúng, TRUE

• (

// có giá trị logic là sai, FALSE

• !0

// phủ định của 0, có giá trị logic là đúng, TRUE

• 3

// có giá trị logic là đúng, TRUE

• !3

- // phủ định của 3, có giá trị logic là sai, FALSE
- (a > b) & & (a < b)
- // Có giá trị sai, FALSE. Giả sử a, b là 2 biến kiểu int

Chương 2: Kiểu dữ liệu và biểu thức trong C

- 2.1. Các kiểu dữ liệu cơ bản trong C
- 2.2. Biểu thức trong C
- 2.3. Các toán tử trong C
- 2.4. Một số toán tử đặc trưng

Các toán tử chính

- Toán tử số học
- Toán tử quan hệ
- Toán tử logic
- Toán tử logic bit
- Toán tử gán

Các toán tử số học

Toán tử	Ý nghĩa	Kiểu dữ liệu của toán hạng	Ví dụ (int a = 12; float x=3.0)
-	Đảo dấu	float, double, int, long, (<i>Số nguyên hoặc thực</i>)	-12, -12.34, - a, - x
+	Cộng	float, double, int, long,	12 + x
-	Trừ	float, double, int, long,	12.0 - x
*	Nhân	float, double, int, long, (<i>Số nguyên hoặc thực</i>)	12 * 3.0 12 * 3
1	Chia	Nếu có ít nhất 1 toán hạng là số thực	$17.0/3.0 \rightarrow 5.666667$ $17/3.0 \rightarrow 5.666667$ $17.0/3 \rightarrow 5.666667$
1	Chia lấy thương	Số nguyên int, long,	17/3 → 5
%	Chia lấy số dư	Số nguyên: int, long,	17%3 → 2

Các toán tử quan hệ

- Dùng cho phép so sánh giá trị 2 toán hạng
- Kết quả phép so sánh là một số nguyên
 - 1 nếu quan hệ có kết quả là đúng,
 - 0 nếu quan hệ có kết quả sai
- Ví dụ:
 - 6 > 4 → Trả về giá trị 1
 - 6 < 4 → Trả về giá trị 0
 - int b = (x !=y);

Nếu x và y khác nhau, biểu thức đúng và b mang giá trị 1. Ngược lại biểu thức sai và b mang giá trị 0

Các toán tử logic

- Sử dụng để xây dựng các biểu thức logic
- Biểu thức logic có kết quả logic đúng
 - → Trả về giá trị 1
- Biểu thức logic có kết quả logic sai
 - → Trả về giá trị 0

Các toán tử logic (tiếp)

- Và logic (&&):
 - Cho kết quả đúng (trả về giá trị 1) khi cả 2 toán hạng đều đúng (khác 0)
 - Ví dụ: $3 < 5 \&\& 4 < 6 \rightarrow 1$; $3 < 5 \&\& 5 > 6 \rightarrow 0$
- Hoặc logic (|):
 - Cho kết quả sai (trả về giá trị 0) chỉ khi cả 2 toán hạng đều sai (bằng 0)
 - Ví dụ: $4 \parallel 5 < 3 \rightarrow 1$; $5 < 5 \parallel 2 > 6 \rightarrow 0$
- Phủ định logic (!):
 - Cho kết quả đúng (1) hoặc sai (0) khi toán hạng là sai (0) hoặc đúng (khác 0)
 - Ví dụ: $!3 \rightarrow 0$; $!(2 > 3) \rightarrow 1$;

Toán tử trên bit

 Toán tử trên bit (bitwise operator) được sử dụng với kiểu số nguyên

Và nhị phân: Op1 & Op2

Hoặc nhị phân: Op1 Op2

Hoặc có loại trừ nhị phân: Op1 ^ Op2

Đảo bít nhị phân : ~ Op

Dịch trái n bit: Op << n

Dịch phải n bit: Op >> n

Toán tử trên bit (tiếp)

```
char Op1 = 83, Op2 = -38, Op = 3;
```

```
char r = Op1 & Op2;

0 1 0 1 0 0 1 1

11011010

r = 0 1 0 1 0 0 1 0 \rightarrow (82)
```

```
char r = Op1 | Op2;

0 1 0 1 0 0 1 1

1 1 0 1 1 0 1 0

r = 1 1 0 1 1 0 1 1 \rightarrow (-37)
```

```
char r = Op1 ^ Op2;

0 1 0 1 0 0 1 1

1 1 0 1 1 0 1 0

r = 1 0 0 0 1 0 0 1 \rightarrow (-119)
```

```
char r = \sim Op2;

11011010

r = 00100101 \rightarrow (37)
```

unsigned char r = Op1 | Op2; r = 1 1 0 1 1 0 1 1 \rightarrow 219

Toán tử trên bit (tiếp)

```
char Op1 = 83, Op2 = -38, Op = 3;
```

```
char r = Op1 >> Op;

0 1 0 1 0 0 1 1

r = 0 0 0 0 1 0 1 0 \rightarrow (10)
```

```
char r = Op2 >> Op;

1 1 0 1 1 0 1 0

r = 1 1 1 1 1 0 1 1 \rightarrow (-5)
```

```
unsigned char Op =218;
unsigned char r =Op >> 3;
11011010
r =0 0 0 1 1 0 1 1 \rightarrow (27)
```

```
char r = Op2 << 2;

r = 0 1 1 0 1 0 0 0 \rightarrow (104)

(unsigned) int r = Op2 << 2 \rightarrow?
```


Toán tử gán

- Là toán tử được sử dụng thường xuyên
 - Biểu thức bên phải dấu bằng được tính toán
 - Giá trị của biểu_thức được gán cho biến ở vế trái
- Ví dụ:
 - int a, b, c;
 - a = 3;
 - b = a + 5;
 - c = a * b;

Toán tử gán

- Biểu thức gán là biểu thức nên cũng có giá trị.
 - Giá trị của biểu thức gán bằng giá trị của biểu_thức bên phải toán tử
 - Có thể gán giá trị của biểu thức gán cho một biến khác
 - Có thể sử dụng như một biểu thức bình thường
- Ví dụ:
 - int a, b, c;
 - a = b = 2007;
 - $c = (a = 20) * (b = 30); // c \rightarrow 600$

Toán tử gán dạng kết hợp

Toán tử số học:

Toán tử trên bit:

$$Vi dy:$$

x &= 0x3F // x = x & 0x3F

Chương 2: Kiểu dữ liệu và biểu thức trong C

- 2.1. Các kiểu dữ liệu cơ bản trong C
- 2.2. Biểu thức trong C
- 2.3. Các toán tử trong C
- 2.4. Một số toán tử khác

Các toán tử

- Tăng/giảm tự động một đơn vị
- Lấy địa chỉ
- Biểu thức điều kiện
- Toán tử phẩy

Tăng giảm tự động một đơn vị

++	Tăng tự động	++Var, Var++
	Giảm tự động	Var, Var

- Tiền tố (hậu tố): biến được tăng(++)/giảm(--) trước (sau) khi sử dụng để tính toán biểu thức
- Ví dụ:

```
int a = 5, b, c, d, e;
b = a++; // b = 5 sau đó a = 6
c = ++a; // a = 7 rồi tới c = 7
d = a--; // d = 7 rồi tới a = 6
e = --a; // a = 5 sau đó e= 5
```


Toán tử lấy địa chỉ

- Biến thực chất là một vùng nhớ của máy tính được đặt tên → tên của biến
- Mọi ô nhớ trên bộ nhớ máy tính đều được đánh địa chỉ.
 - → Mọi biến đều có địa chỉ
- Ví dụ:

short int a = 2006;

&a là địa chỉ của ô nhớ chứa giá trị biến a

157

158

159 160

D6

Biểu thức điều kiện

exp1 ? exp 2 : exp3

- Nếu exp1 ≠ 0 (giá trị đúng), biểu thức điều kiện trả về giá trị của exp2
- Nếu exp1 = 0 (giá trị sai) biểu thức điều kiện trả về giá trị của exp3
- Ví dụ:

```
float x= 5.2, y = 3.8, z;

z = (x < y) ? x : y;

\Rightarrow z = 3.8 // z \min\{x, y\}

\Leftrightarrow \text{if } (x < y) z = x; \text{ else } z = y;
```


Toán tử phẩy (, comma)

```
biểu_thức_1, biểu thức_2,..
```

- Toán tử phẩy (,) cho phép sử dụng nhiều biểu thức tại nơi chỉ cho phép viết một biểu thức
- Các biểu thức được tính toán từ trái qua phải
- Giá trị và kiểu của biểu thức là giá trị và kiểu của biểu thức cuối cùng, bên phải
- Ví dụ:

```
if (i = 0, a !=b)...
for(i = 0, j = 0; i < 100; i++, j++)....
```


Chuyển kiểu

(Kiểu) biểu thức

- Chuyển kiểu tự động
 - Chương trình dịch tự động chuyển đổi từ kiểu có phạm vi biểu diễn thấp tới kiểu có phạm vi biểu diễn cao char → int → long int → float → double → long double
- Ép kiểu
 - Bằng câu lệnh tường minh trong chương trình
 - Được sử dụng khi muốn tự chuyển kiểu dữ liệu, hoặc thao tác chuyển kiểu tự động không được hỗ trợ

Ví dụ

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int main(){
    long L = 0xABCDEF;
    float f = 123.456;
    int i;
    i = (int) L;
    printf("\n L = %1d; i = %d(%X)", L, i, i);
    i = (int) f; L = (long) f;
    printf("\n f = %f; L = %ld; i = %d", f, L, i);
```

Thứ tự ưu tiên các toán tử

Mức	Toán tử	Chức năng Ch		ều
1	-> . [] () ++ hậu tố hậu tố	Lựa chọn, chỉ số	\rightarrow	
2	++ ~! + - * & () sizeof	Toán tử 1 ngôi, ép kiểu,	←	
3	* / %	Toán tử số học lớp nhân	\rightarrow	Ch
4	+ -	Toán tử số học lớp cộng	\rightarrow	Chiều
5	>> <<	Dịch bit	\rightarrow	kết
6	< <= > >=	Toán tử quan hệ	\rightarrow	hợ
7	== !=	Bằng, khác	\rightarrow	b vo
8	&	AND nhị phân	\rightarrow	hợp với các
9	^	XOR nhị phân	\rightarrow	
10		OR nhị phân	\rightarrow	toán
11	&&	AND logic	\rightarrow	n hạng
12	II	OR logic	\rightarrow	ng
13	?:	Toán tử phỏng điều kiện	←	
14	= *= += <<= &=	Toán tử gán	← 41	

Thứ tự ưu tiên các toán tử

- Nguyên tắc
- Biểu thức con trong ngoặc được tính toán trước
- Phép toán một ngôi đứng bên trái toán hạng được kết hợp với toán hạng đi liền nó.
- Toán hạng đứng cạnh hai toán tử
 - Nếu hai toán tử có độ ưu tiên khác nhau thì toán tử nào có độ ưu tiên cao hơn sẽ kết hợp với toán hạng
 - Nếu hai toán tử cùng độ ưu tiên thì dựa vào trật tự kết hợp của các toán tử để xác định toán tử được kết hợp với toán hạng.
- Ví dụ

$$a < 10 \&\& 2 * b < c = (a < 10) \&\& ((2 * b) < c)$$

Chú ý: int x = 5, a = 5 * x++; \rightarrow a = 25, x = 6

Ví dụ

```
const int N=10;
float S= 0.0;
int b;
S = N/3 +1;
b=(S>4);
S= ? b = ?
```

```
int a= 3, b=4, c;
c = a++ * ++b;

a= ? b= ? c= ?
```

```
int k, num=30;
k = num>5 ? (num <=10 ? 100 : 200): 500;
k=?</pre>
```


Ví dụ

```
const int N=10;
float S= 0.0;
int b;
S = N/3 +1;
b=(S>4);
S= 4 b = 0
```

```
int a= 3, b=4, c;
c = a++ * ++b;
a=4 b=5 c=15
```

```
int k, num=30;
k = num>5 ? (num <=10 ? 100 : 200): 500;
k=200</pre>
```


Tóm tắt chương 2

- Kiểu dữ liệu
 - Nguyên: char, unsigned char, int, long, unsigned int, unsigned long
 - Thực: float, double, long double
- Giá trị logic
 - Đúng/TRUE : 1 (Khác 0)
 - Sai/FALSE : 0
- Toán tử
 - − Một ngôi : + -; ++ --; ~ !; &; ();
 - Hai ngôi : + * / %; == != < <= > >=; << >>;
 - &, ^, |, && ||; = *= +=...
 - 3 ngôi : ?:

